

8.04.2012

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN, VIERDE KAMER,
ZETELEND IN EERSTE AANLEG, HEEFT HET VOLGENDE VONNIS
UITGESPROKEN:

INZAKE:

.R. 04/1926/A
BR: 1212551

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GE-
WEST, bevoegd voor het grondgebied van de provincie
, met kantoor gevestigd te

Aanlegger - ter zitting verschijnende door zijn
raadsman Meester loco Meester
advokaten te

TEGEN:

1. _____ , bediende, geboren te
_____ op _____ , en zijn echtge-
note:
2. _____ , zonder beroep,
geboren te _____ op _____ :
beiden samenwonende te _____

Verweerders - ter zitting verschijnende door hun
raadsman _____ , advocaat te _____

Gehoord partijen in hun middelen, besluiten en gezeg-
den ter zitting en gezien de namens hen neergelegde
stukken.

Gezien de inleidende dagvaarding, waarvan melding
gemaakt werd op het hypotheekkantoor en op 19 novem-
ber 2004 betekend door het ambt van gerechtsdeurwaar-
der _____ uit _____ , en gezien de herstellvordering
erin vervat.

Gezien het tussenvonnissen van de Vijfde Kamer van de
Rechtbank van eerste aanleg van Tongeren dd. 20
september 2007, waarbij de herstellvordering van
aanlegger ontvankelijk werd verklaard en alvorens
verder uitspraak te doen over de gegrondheid ervan,
gezegd werd voor recht dat deze herstellvordering
dient voorgelegd te worden voor advies aan de Hoge
Raad voor het Herstelbeleid, zoals bevestigd door het
Hof van Beroep te Antwerpen, Zesde Kamer, bij arrest
dd. 10 november 2008.

Gezien het niet-eensluidend advies van deze Hoge Raad dd. 26 mei 2008, op 3 juni 2008 ter griffie neergelegd.

Gezien het tussenvonniss, op 23 december 2009 gedragen door deze Vierde Kamer der Rechtbank van eerste aanleg van Tongeren, waarbij, alvorens verder uitspraak te doen over de gegrondheid van aanleggers herstellvordering, een plaatsopneming in aanwezigheid en met verhoor van partijen werd bevolen.

Gezien het proces-verbaal van plaatsopneming dd. 17 maart 2010.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid stelt in zijn advies dd. 26 mei 2008 terecht vast dat de motivering van aanleggers herstellvordering werd opgebouwd vanuit de strijdigheid met de agrarische bestemming en het storend zijn ervan in het agrarisch gebied waarbij evenwel wordt voorbijgegaan aan het feit dat de overige nog resterende constructies en functie als vergund dient te worden beschouwd. De vraag hoe de gevorderde herstelmaatregel bijdraagt tot de goede ruimtelijke ordening van de plaats blijft derhalve onbeantwoord.

Daarnaast is volgens deze Hoge Raad voor de toets tussen de gevorderde maatregel en de last voor de (veroordeelde) dader het tijdsverloop tussen het initiële feit (de oprichting van een constructie, het uitvoeren van een werk....) en de datum van inleiding van de vordering een belangrijke indicator ter beoordeling van dit aspect en van de ernst van de impact op de ruimtelijke ordening; de Raad stelt in dat verband vast dat uit de elementen van het dossier niet blijkt wanneer de geviseerde constructies juist werden opgericht.

Volgens het gezegd tussenvonniss van de Vijfde Kamer dezer Rechtbank dd. 20 september 2007 zouden de litigieuze loods (waarvan de afbraak gevorderd wordt) in de zeventiger jaren zijn opgericht.

Nog uit de elementen van het dossier blijkt dat de overtreding werd vastgesteld naar aanleiding van een weigering door het college van burgemeester en schepenen op 1 december 1998 van een regularisatieaanvraag voor de uitbreiding van een handelspand en de weigering in beroep door de bestendige deputatie op 29 april 1999.

De vorderende overheid laat na het tijdstip van de oprichting te preciseren. Als de in de overtreding opgerichte constructies in 1970 zouden zijn opgericht zoals in het gezegde tussenvonniss wordt vermeld, komt het de vorderende overheid toe het tijdsverloop tussen oprichting en inleiden van de herstellvordering te motiveren opdat de raad de opportuniteit van het

nog inleiden van de herstellvordering zou kunnen beoordelen.

Om deze aangehaalde motieven en redenen verleende de Hoge Raad een niet-eensluitend advies.

Deze aangehaalde elementen en feitelijkheden werden bevestigd en alleszins niet ontkracht door de gegevens van het plaatsbezoek.

De Rechtbank neemt de pertinente redengeving van de Hoge Raad over.

Gezien de gebrekkige en foutieve motivering van de kwestige herstellvordering, gezien de onredelijk lange termijn tussen de oprichting van de litigieuze constructies en het inleiden van aanleggers herstellvordering en gezien tenslotte in casu de onredelijkheid en onevenredigheid van de gevorderde maatregel dient de herstellvordering van aanlegger ongegrond verklaard te worden en dient aanlegger tot de gerechtskosten veroordeeld te worden.

Gezien de artikelen 2, 3, 4, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK, uitspraak doende in eerste aanleg & op tegenspraak;

Het gezegd tussenvonniss dd. 20 september 2007 en haar tussenvonniss dd. 23 december 2009 verder uitwerkende.

Verklaart de herstellvordering van aanlegger ongegrond en wijst hem hierin af.

Veroordeelt aanlegger tot de kosten van dagvaarding, overschrijving & rolzetting ad. 243,45 Euro, tot de niet-begrote kosten van het plaatsbezoek én tot betaling van 1.320 Euro rechtsplegingsvergoeding aan verweerders.

Wijst alle andersluitende besluiten als zijnde ongegrond of niet terzake dienend, van de hand.

Aldus gevonniss en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de Vierde Kamer van de Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg van het arrondissement Tongeren op woensdag 18 april 2012.

Aanwezig: _____, Rechter, Voorzitter van de Vierde Kamer, en _____, griffier.